

Oversigt over Ansættelses- og Lønvilkaarene i Telegraf-, Post-, Statsbane- og Toldtaten.

Etatsstilling	Gennemsnits- Levealderen fra hvilken Alderstillægget beregnes	Begyndelses- lønnings	De 4-aarige Alderstillægs Antal og Størrelse	Levealder ved Maksimal- lønnings Opnaaelse
	Aar	Kr.	Kr.	Aar
Telegrafisten	20 ¹ / ₄	800	6 à 300	44
Postekspedienten	25 ³ / ₄	1,100	5 à 300	46
Statsbaneassistenten	24	1,200	4 à 315	40
Toldassistenten	28	1,100	6 à 250	52

Dette, at Toldassistenternes Alderstillæg fastsattes til 250 Kr., medens sideordnede Standsfæller erholdt 300 og 315 Kr. beregnet fra en tidligere Levealder, har ret naturligt givet Toldassistenterne en Følelse af, at Lovgivningsmagten anser vort Arbejde for mindre værdifuldt. Vi skal i den Anledning tillade os at henlede Opmærksomheden paa, at det ingenlunde er noget ringe Ansvar, der er paalagt os. Vi skal i mange Tilfælde træffe den egentlige Afgørelse af Fortoldningen, saavel tarifmæssig som kvantitativt, en Afgørelse, der tildels unddrager sig vore overordnede og Revisionens Kontrol, og det er alle bekendt, at Spørgsmaalet om, til hvilken Position en Vare henhører, navnlig med vor forældede Toldlov, i saare mange Tilfælde kan være vanskelig. Der stilles endvidere et ikke ringe Krav til vore Kundskaber; vi maa erhverve os et omfattende Varekendskab, og det er, som Generaltolddirektøren udtalte paa „Den danske Toldtats Forening“s Aarsmøde 1902, en hel Videnskab at finde sig tilrette i 40 Aars Resolutioner, alene Pos. 271 i Toldloven af 4de Juli 1863 har mere end 300 Resolutioner, og der er mange af de øvrige Positioner, hvis Resolutioner naar stærkt op mod dette Antal. Toldforordningen af 1ste Februar 1797 har ogsaa utallige Tillægsbestemmelser, som det ingenlunde er nogen let Sag at være inde i. At holde sig à jour paa vore mange forskellige Omraader medfører ogsaa en Del Udgifter for os. Vi maa anskaffe os Vareleksika, Resolutions- og Lovsamlinger etc. Det tager ogsaa en Del af vor knappe Fritid.

Postekspedienterne og Telegrafisterne har paa Grund af deres kortere og mere ensartede Tjenestetid Adgang til Privatfortjeneste, noget, der er aldeles umuligt for os. Disse Statsfunktionærer kan dernæst bo i Nærheden af det Sted, hvor de har deres Virksomhed, hvorimod den københavnske Toldassistentstjenesteomraade er saa stort, at det paa Grund af de lange Afstande og den lange Tjenestetid er nødvendigt, at en Del af Maaltiderne indtages udenfor Hjemmene, hvilket selvfølgelig medfører en betydelig forøget Udgift.

Vi mener med alt ovenstaaende at have godtgjort, at det Lighedsprincip mellem de forskellige Etater, som det var Meningen at gennemføre, og som vi Toldassistenter alene maatte renoncere paa, med fuld Ret kunde have været gjort gældende ogsaa for os.

Med Hensyn til Oprykningsforholdene, da er disse — særlig efter Lønningsloven af 24de Marts 1899, ifølge hvilken en Del Embeder er inddragne — saa slette, at man aldeles ikke kan regne med dem. Selv meget duelige og meget kvalificerede Toldassistenter vil kun i ringe Procenttal kunne opnaa Avancement ud af Klassen, og netop af den Grund er det af saa stor Betydning for Toldassistenterne, at Oprykningsforholdene indenfor Klassen bliver tilfredsstillende.

Vi tillader os af de her udviklede Grunde indtrængende at lægge den høje Regering og Rigsdag dette for os saa vigtige Spørgsmaal paa Hjerte.

Ærbødigst

W. Neuhaus.

Engelbrecht.

C. Brunke.

*

*

*

Kommissionens Udkast til en Lønningslov giver Toldassistenterne en bedre Stilling end den, hvormed der andrages i foranstaaende Skrivelse, idet Alderstillæggets Størrelse er forhøjet, hvorhos Slutningslønnen naas efter 16 Aars Forløb.